

تأثیر جهت گیری زمانی بر قابلیت تحقق چشم انداز و عملکرد استراتژیک با نقش تعدیل کننده عدم

قطعیت ادراک شده

غلامرضا روزی طلب^۱، جواد محرابی^۲

۱- کارشناسی ارشد مدیریت اجرایی ، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بین المللی کیش، کیش ، ایران.

۲-استاد یار، گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بین المللی کیش، کیش، ایران .(نویسنده مسئول)

چکیده

هدف پژوهش حاضر، بررسی تأثیر جهت گیری زمانی بر قابلیت تحقق چشم انداز و عملکرد استراتژیک با نقش تعدیل کننده عدم قطعیت ادراک شده است. بدین منظور، ۱۷۱ نفر از کارکنان اداره کل راه و شهرسازی استان بوشهر در پژوهش شرکت کردند. آنان به پرسشنامه‌های جهت گیری زمانی، قابلیت تحقق چشم انداز، عدم قطعیت ادراک شده و عملکرد استراتژیک پاسخ دادند. روش اجرای پژوهش توصیفی پیمایشی بود. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از مدل معادلات ساختاری با نرم افزار SMARTPLS استفاده گردید. نتایج نشان داد تأثیر جهت گیری زمانی بر قابلیت تحقق چشم انداز و عملکرد استراتژیک مثبت و معنادار است. تأثیر قابلیت تحقق چشم انداز بر عملکرد استراتژیک مثبت و معنادار است. نقش تعدیل کننده عدم قطعیت ادراک شده در تأثیر قابلیت تحقق چشم انداز بر عملکرد استراتژیک مثبت و معنادار است. تأثیر غیرمستقیم جهت گیری زمانی بر عملکرد استراتژیک از طریق قابلیت تحقق چشم انداز مثبت و معنادار است.

واژگان کلیدی: جهت گیری زمانی، قابلیت تحقق چشم انداز، عدم قطعیت ادراک شده، عملکرد استراتژیک.